

படகுமொழியின் பழங்குடித்தன்மை

டாக்டர் இரா.கு.ஆல்துரை

பழங்குடி

பழங்குடி மக்கள் எளிமையான வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டவர்கள்; அமைதியை விரும்பும் பண்புடையவர்கள்; தன்னடக்கம் கொண்டவர்கள்; இருப்பதை வைத்துத் தன்னிறைவு கொள்ளும் மனம் உடையவர்கள்; மரபினைக் கொண்டொழுகும் பண்பு இவர்களிடையே மிக்கூர்ந்து காணப்படும்; இவர்கள் இயற்கையைப் பேணும் பண்பினர்; இயற்கையோ டியைந்து வாழும் வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டவர்கள்; ஆடல், பாடல், இசை போன்ற கலையுணர்வுகளில் நாட்டம் கொண்டவர்கள்; இயற்கையாகக் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு மனநிறைவு பெறுபவர்கள்; உடலுழைப்பிற்குத் தயங்காதவர்கள்; மறத்தன்மை கொண்டவர்கள்; பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மையுடையவர்கள்; விருந்தோம்பல் பண்பில் தலை சிறந்தவர்கள்; இருப்பதைப் பகிர்ந்துண்ணும் இயல்பினர்; கூட்டாகச் சேர்ந்து செயல்படும் இயல்பினர்; தங்களுக்குள் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டினைக் கொண்டு அதைக் கடைப்பிடிக்கும் பண்பினர்; பொதுச் செயல்களைக் கூட்டாகச் சேர்ந்து ஆற்றும் பண்பினர்; தங்களுக்குள் வழக்குகளைத் தீர்த்து வைக்கும் வகையில் ஊர்த்தலைமை அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள்; வஞ்சக எண்ணம் இல்லாதவர்கள்; தங்களுக்குள் பொதுக் கட்டுப்பாட்டினை உருவாக்கிக் கொண்டவர்கள். இவை போன்ற பழங்குடியினர் பண்புகள் அனைத்தையும் அவர்கள் மொழி காட்டும் வகையில் இருக்கும்.

படகரைப் பொறுத்த வரையில் இப்பண்புகள் அனைத்தும் அவர்களுக்குப் பொருந்துவனவாக இருக்கின்றன. ஆகையால் அவர்கள் மொழியான படகுமொழி இப்பண்புகளைக் காட்டும் வகையில் இருக்கிறது என்பதில் ஐயம் எதுவும் இல்லை. நன்கு வளர்ந்த இக்கால அறிவியல் கருத்துகளை அவர்கள் கொண்டிருக்காததால் அவர்கள் மொழியும் அறிவியல் கருத்துகளைக் காட்டும் வகையில் அமைந்திருக்காது. 'கருத்தைப் புலப்படுத்தும் கருவி மொழி' என்ற வகையில் எம்மொழியும் எந்தக் கருத்தையும் தெரிவிக்கத் தக்க வகையில் வளரக்கூடியதே. அவ்வகையில் பழங்குடியினர் மொழி எவ்வகையிலும் குறைபாடு உடையது அன்று. அறிவியல் கருத்துகளையும் ஏற்கும் வகையில் அம்மொழியும் தனக்குள் உள்கட்டமைப்பினைக் கொண்டிலங்குகிறது. சொல்லப்போனால் இம்மொழியின் திறனை

முழுமையாகப் பயன்படுத்தாமல் அல்லது அறியாமல் இருக்கிறோம் என்றுதான் குறிப்பிடவேண்டும்.

மொழி

முதலாவதாகப் பழங்குடியினர் மொழி என்பதை நாகரிக முதிர்ச்சி கொண்டிருக்காத பழம்பாணி (primitive) மொழி என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. அதேபோல் பிற மொழிகளைப்போல் இல்லாமல் இது தனித்தியங்குவது என்றும் எண்ணிவிடலாகாது. பழங்குடி மொழி அது சார்ந்த மொழிக்குடும்பத்தின் பண்பைக் கொண்டிருக்கும். அந்தக் குடும்பத்தில் பழைமைப் பண்புகளுள் பெரும்பாலானவற்றைத் தக்க வைத்திருக்கும். ஆகையால், ஒரு பழங்குடி மொழியை அது சார்ந்த குடும்ப மொழிகளோடு பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் பழங்குடி மொழியும் நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டிருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்; அம் மொழிக்குடும்பத்தின் இலக்கண அமைப்பை அடியொற்றி இருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். படகு மொழியும் அது சார்ந்த திராவிடக் குடும்பத்தின் பழைமையான பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்ததாகப் பழங்குடி மொழி என்பது வளராத மொழி என்று எண்ணிவிடலாகாது. பயன்பாட்டில் இருக்கும் ஒரு மொழி என்னும் வகையில் அது அனைத்தையும் ஏற்கும் வகையில் இருக்கும். எழுத்து வடிவம் பெறாததைக் காட்டி அதன் வளர்ச்சி பெறாத நிலையைக் குறிப்பாரும் உண்டு. எழுத்து வடிவம் பெறாதது அதன் வளர்ச்சியைக் காட்டும் அளவுகோல் அன்று. மொழியின் உயிர்நிலை அதன் பேச்சு வழக்குதான்; எழுத்து வடிவம் இரண்டாம் நிலையினது. ஆகையால் பேச்சு வழக்காகிய உயிர்நிலையுடன் இருப்பது ஒன்றே அதன் உயிர்ப்புத் தன்மையைக் காட்டுவதாக இருக்கிறது. இவ்வாறு இருக்கும்போது சில மொழிகளை ஏன் பழங்குடி மொழி என்று அழைக்கின்றனர் என்ற வினாவிற்கு இடம் ஏற்படுகிறது.

நிருவாகம்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 342ஆம் பிரிவு சில இனக் குழுக்களைப் பழங்குடிகள் என்று குறிப்பிடுகிறது. இது முற்றிலும் நிருவாக அடிப்படையில் ஏற்படுத்திக்கொண்ட நிலையாகும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் 342ஆம் பிரிவு குறிப்பிடும் பழங்குடியினர் பேசும் மொழிகள் பழங்குடிமொழிகள் என்னும் தகுதியைப் பெறுகின்றன. இதுவல்லாமல் பழங்குடி மொழி என்பதற்கான வரையறை எதையும் அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்பிரிவு குறிப்பிடவில்லை. எவ்வாறாயினும்

பழங்குடியினர் சில பல காரணங்களின் பேரில் தனிமைப் பட்டு இருந்துள்ளனர். அந்தத் தனிமைப்பட்ட காலத்தில் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுடன் பழங்குடியினர் மொழி இருக்கும். தனிமைப் பட்ட காலத்தில் அம்மக்களிடம் காணப்பட்ட வாழ்க்கை முறையை அவர்கள் மொழி காட்டுவதாக இருக்கும். அதேபோல் அம்மக்கள் வாழ்ந்த சூழலின் தன்மையை அவர்கள் மொழி காட்டுவதாக இருக்கும்.

தரம்

பழங்குடி, பழங்குடி அல்லாதோர் என்று பிரிப்பது தரமடிப்படையில் அமைந்தது அன்று; இருவகை மக்களை அடையாளப்படுத்தும் நோக்கில் ஏற்பட்டதன்று. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் சில குறிப்பிட்ட குழுக்களிடையே காணப்படும் பொருளாதாரம், கல்வி, சமுதாய நிலை ஆகியவற்றின் வளராத நிலையைக் கொண்டு இவ் வகையில் பிரிக்கிறது. ஆயினும் இப்பிரிப்பு முழுவதுமாக மனநிறைவு தரத்தக்கதாக இல்லை என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வகையான பிரிவுகளை முழுவதுமாக நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். அதுவரைக்கும் பொருளாதாரம், கல்வி, சமுதாய நிலை போன்றவற்றில் பின்தங்கியவர்களாகக் கருதப்படுவோர்க்குச் சில பல ஊக்கங்களைக் கொடுத்து அவர்களை உயர்த்து வதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு. இது முழுமையாக ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடே யன்றி வேறொன்றும் இல்லை. நாட்டில் அந்தமான், ஆஸ்ட்ரோ ஆசியாடிக், திராவிடம், இந்தோ-ஐரோப்பியம், திபெத்தோ-பர்மா ஆகிய ஐந்து மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவற்றில் பழங்குடியினர் இருக்கின்றனர்.

ஆய்வு

இக்காலத்து மொழியியல் ஆராய்ச்சிகள் பெரும்பான்மை அமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய நாடுகளில் தொடங்கிய ஆராய்ச்சியைப் பின்பற்றியனவாக இருக்கின்றன. மண்ணின் தோன்றல்களாக இருக்கும் பழங்குடி மக்களின் மொழியை ஆராய்வதற்கு இவ்வாய்வுமுறை அவ்வளவாகத் துணை புரியவில்லை என்கின்றனர். பழங்குடியினர் மொழியை உரியவகையில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்றாற்போல் ஆராய வேண்டும் என்கின்றனர். பழங்குடியினர் மொழிகள் பலவகைகளில் தமக்கென்று தனியான கூறுகளை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளன. பழங்குடியினர் இவ்வுலகத்தைப் பார்த்த முறையை அவர்களது மொழி வழியாகத்தான் அறிய வேண்டி இருக்கிறது. பல மொழிகள் இருக்கும் இந்த நாட்டில் ஒருவகையான மொழித்தொடர்பு நிலை உருவாகியுள்ளது. பிறமொழிகளை மதித்து நடக்கும் மனப்பான்மை இந்நாட்டில் பரவலாக

இருந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாகப் பழங்குடியினரிடையே பிறமொழிகளை மதிக்கும் மனப்பான்மை மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. பழங்குடியினர் மொழி வட்டார அல்லது ஆதிக்க மொழியின் கீழ் இயங்க வேண்டிய சூழல் இருந்து வருகிறது. இதன் காரணமாக அம்மொழிகளின் தாக்கம் பழங்குடி யினர் மொழியில் ஏற்படுவது தவிர்க்க இயலாதது ஆகிறது. மிகையாகக் கடன் பெறுவது பழங்குடியினரின் மொழிகளுக்குப் பயன்படாது.

தமிழ்

படகுமொழி பேசும் நீலமலை தமிழ் நாட்டின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு இருக்கிறது. ஆகையால் தமிழ் மொழியின் தாக்கம் படகு மொழியின் மேல் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. ஆனால், இந்தத் தாக்கத்தில் மொழி அடிப்படையில் குறிப்பிடத்தக்க நன்மை இருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். தமிழும் படகுமொழியும் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழிகள். இம் மொழிகளுக்கிடையே பலவகையில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றன. திராவிட மொழிகளுள் மிகப் பழைமையான மொழி என்னும் தகுதிப்பாட்டுடன் இருக்கும் தமிழின் தாக்கம் பல இடங்களில் படகு மொழிக்கு அதன் பழைமைத் தன்மையை மீளக்கொண்டு வருவதற்குத் துணையாக அமைந்து விடுகிறது. தமிழின் இயல்தன்மையல்லாத கடன்கூறுகள் தமிழ் மொழி வாயிலாக படகு மொழிக்கு வருவதுதான் படகு மொழிக்கு அயல் தன்மையாக விளங்குகிறது. எவ்வாறாயினும் படகு மொழியின் தன்மைகளைத் தெளிவாக அறிவதற்குப் படகுமொழியைத் தமிழ் மொழியுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது பெருந்துணை புரியும். பழங்குடியினர் மொழிகள் பலவற்றைக் கொண்ட இந்தியா பல மொழிப் பரப்பினைக் கொண்ட பகுதி என்னும் கருத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கலாம். எவ்வாறாயினும் பிற மொழித் தொடர்பு பழங்குடியினர் மொழி போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்குத் தடங்கலாய் அமைகிறது.

அடையாளம்

பழங்குடியினரை அடையாளப் படுத்தும் குறியீடாக அவர்கள் மொழி விளங்குகிறது. அந்த வகையில் மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் போக்கு அம்மக்களிடையே இயல்பாக நிலவுகிறது என்று குறிப்பிடலாம். பொதுவாகப் பழங்குடியினரிடம் தங்கள் குழு அல்லது இனம் அடிப்படையில் தாழ்வு மனப்பன்மை எதுவும் இருக்காது. அவ்வகையில் அவர்கள் தங்கள் மொழியடிப் படையில் பெருமிதம் கொண்டிருப்பார்கள். அதே நேரத்தில் பழங்குடியினரிடையே வட்டார

மொழியைத் தங்கள் தாய்மொழி என அறிவிக்கும் போக்கும் காணப்படுகிறது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் பழங்குடியினர் அனைவரும் தங்கள் தாய்மொழியுடன் வட்டார மொழியிலும் திறன் கொண்டிருப்பதாகும். மேலும் எழுத்தமைப்புப் பெறாத தங்கள் மொழிக்குத் தாய்மொழி என்னும் தகுதிப்பாடு இல்லை என்று கருதுவதும் ஒரு காரணமாகும். எவ்வாறாயினும் இருமொழித் திறன் கொண்ட பழங்குடியினருள் பெரும்பான்மையினர் தங்கள் தாய்மொழியை அடையாளப்படுத்தி வருகின்றனர். அதே நேரத்தில் படகு, மொழிக்கும் சமுதாயத்திற்கும் பொதுவான சொல்லாக இருப்பதால் இது இம்மக்கள் அடையாளமாக விளங்குகிறது.

தனிப்பண்பு

பழங்குடியினர் மொழி என்று குறிப்பிடும் வகையில் தனியான பண்புகள் உள்ளனவா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். என்றாலும், பெரும்பாலும் பழங்குடியினர் மொழி என்று குறிப்பிடுவது பொதுவாக மலைப்பாங்கான பகுதியில் வாழ்ந்துவரும் தனியான குழுவினர் மொழியை அடையாளப் படுத்தும். படகு மொழியைப் பொறுத்த வரையில் அது நீலமலைப் பகுதியில் பேசப்பட்டு வரும் மொழி. இரண்டாவதாகப் பழங்குடியினர் மொழிச் சொற்களின் பொருள்கள் மிக அருகியே ஒன்றுக்கு மேற்பட்டனவாக இருக்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு அடிப்படையான காரணம் இம்மொழி பேச்சுமொழியாக மட்டும் விளங்கி வருவது ஆகும். பொதுவாக எழுத்துமொழியில் தான் ஒரு சொல்லில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருள்கள் பதியப்பட்டிருப்பதால் வழக்கத்தில் இருக்கும். பழங்குடியினர் மொழியில் உடனடி வாழ்வுக்குத் தேவையான நடைமுறைப் பொருள்கள், கருத்துகள் ஆகியவற்றிற்கான சொற்கள் இருக்கும். படகுமொழிச் சொற்களில் பெரும்பாலானவை ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் என்னும் அடிப்படையிலேயே இருக்கின்றன. அடுத்ததாகப் பழங்குடியினர் வாழ்வுத் தொடர்பான சுற்றுச் சூழலை நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அவர்கள் மொழி இருக்கும். அவ்வகையில் படகுமொழி படகரது வாழ்க்கை முறையைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அடுத்ததாக மக்களின் தொழில் தொடர்பானவற்றில் நுண்ணிய வேறுபாடுகளை அவர்கள் மொழி காட்டுவதாக இருக்கும். அந்த வகையில் பார்த்தால் படகு மொழியில் இப்பண்பு சிறந்திருப்பதைக் காணலாம். எருமைகளில் பதினேழு வகையை அடையாளம் படுத்தும் வகையிலும் சாமையில் பல வகையை அடையாளப் படுத்தும் வகையிலும் இம்மொழிச் சொற்கள் அமைந்திருப்பதை இதற்குச் சான்றுகளாகக் காட்டலாம். ஒரு பிரிவினர் என்றில்லாமல் இவ்வகைச் சிறப்புச் சொற்களைச் சமுதாயத்தினர்

முழுமையும் அறிந்திருப்பது பழங்குடி மொழியின் ஒரு பண்பு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். வேளாண்மை, எருமை வளர்ப்பு, வேட்டை என்றாற் போன்று முன்னர் படகர் கொண்டிருந்த தொழில்கள் சமுதாயம் தழுவியனவாக இருந்துள்ளன. இவ்வகையில் தொழிலடிப்படையிலான சிறப்புச் சொற்களும் அனைவருக்கும் தெரிவனவாக இருந்தன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்து சமயத்தின் சாதி அமைப்பிற்கு உட்படாதவர்களது மொழி பழங்குடியினர் மொழி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். படகுச் சமுதாயத்தில் சாதி அமைப்பு இல்லை. படகர் தங்களுக்கென்று தனியான வழிபாட்டு முறையைக் கொண்டுள்ளனர். அதேபோல் தனியான திருமணச் சடங்கு முறையைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களது இறப்புச் சடங்கும் தனித் தன்மைகளுடன் இருக்கிறது. இவையனைத்தும் பழங்குடியினர் தன்மையைக் காட்டுவனவாக இருக்கின்றன.

படகு மொழி நீலமலையில் பேசப்பட்டு வரும் பழங்குடி மொழிகளுள் ஒரு சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கிறது. தொதவர், கோத்தர், இருளர், கசவர், குருமர் போன்றவர்களை ஒப்பிடும்போது அதிக எண்ணிக்கையினராகப் படகர் இருக்கின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை இம்மொழி நீலமலையின் பொதுத்தொடர்பு மொழியாக இருந்து வந்துள்ளது. பழங்காலத்தில் படகுமொழி எப்படி இருந்திருந்தாலும் நீண்ட காலமாக நீலமலையில் இருந்துள்ளதால் இது தனக்கென்று சிறப்புத் தன்மைகள் பலவற்றை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. நீலமலை வாழ் பிற மக்களுடன் கொண்டிருந்த பொருளாதாரம், பண்பாட்டுத் தொடர்பினாலும் தங்கள் மொழியில் தனித்தன்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. சில பழங்குடிமொழிகள் அண்டையிலுள்ள பெரும் மொழியின் கிளைமொழியாக இருந்து வருகின்றன. கிளைமொழியாக விளங்குவது பழங்குடித்தன்மையைக் குறைத்து விடுவதாகக் கருதவியலாது. எவ்வாறாயினும் முன்னர் கன்னடத்துக் கிளைமொழி என்று கருதப்பட்டு வந்த படகு மொழியை இப்பொழுது தனியான மொழி என்று ஆராய்ந்து தெளிவு படுத்தி இருக்கின்றனர். தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழிக்கு அடுத்த படியாக அதிகப்படியான எண்ணிக்கையினர் பேசும் இம்மாநில மொழியாகப் படகுமொழி இருக்கிறது. சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை இம்மக்களைப் பழங்குடியினர் என்றுதான் அரசு அடையாளப்படுத்தி வந்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் ஆய்வாளர்களில் பெரும்பாலோர் இம்மக்களைப் பழங்குடியினர் என்றே குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். இவ்வகையில் பார்த்தால் படகுமொழியைப் பழங்குடினர் மொழி என்று குறிப்பிடுவது அனைத்து வகையிலும் பொருத்தமாகும்.